

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Schimbării la Față a Domnului

O, fiilor, caut spre voi și după voi ca să am cum să-Mi rostesc cuvântul, că sunt plin de cuvânt și-Mi dă pe afară multa lui rodire, și Mă fac râu de cuvânt și-Mi curge cuvântul ca râul, iar Eu, Domnul, caut după voi să-l puneți în carte ca să nu se piardă, ca să nu curgă zadarnic, o, nu, ci ca să-l las vouă și să-i dați voi curs peste pământ până la margini, că până nu se va vesti cuvântul Meu până la margini nu-Mi voi putea arăta venirea Mea, așa este scris.

Iar acum sunt venit la voi, fiilor, și sunt tainic cu voi și Îmi vestesc cuvântul prin voi și strig cu el să Mă audă toți cei de pe pământ, toți, credincioși sau necredincioși, drepti sau păcătoși, și merge ca fulgerul cuvântul Meu și intră peste tot, și lucrează tainic și cu putere, numai să pot să-l așez în carte și să-l puneți voi pe cale apoi, iar voi să Mă ascultați așa cum M-au ascultat ucenicii Mei cei de atunci, și căroră le-am spus cuvintele Mele și i-am întrebat dacă ei știu cine sunt Eu, iar dacă Petru M-a mărturisit Hristosul lui Dumnezeu i-am spus apoi că Eu sunt, și că voi fi tăgăduit de preoți și de cărturari și de bătrâni și voi fi omorât pe cruce și voi învia după trei zile, și le-am mai spus apoi că dacă cineva voiește să vină după Mine, să se lepede de sine și să-și ia crucea în fiecare zi și să Mă urmeze chiar de-ar fi să-și piardă viața pentru Mine, că așa și-o câștigă apoi pentru Mine. O, și i-am luat apoi și M-am suit pe munte pentru rugăciune și Mă rugam spre Tatăl cu atâta duh și foc, de Mi-am schimbat înfățișarea înaintea lor, iar cămașa Îmi strălucea, și eram de vorbă cu Moise și cu Ilie și vorbeam cu ei despre crucea Mea, despre ocara pe care aveam s-o port în Ierusalim, o, și au văzut ei slava Mea atunci, și au văzut norul slavei care ne-a acoperit, și din nor le-a grăit Tatăl și le-a spus lor: *«El este Fiul Meu, de Care voi să ascultați!»*. O, și a trecut clipa cea minunată lor și le-am spus să tacă pentru toți despre aceasta, până ce va fi să poată spune ei tuturor, și a rămas de pomenire clipa aceea, măi fiilor, la fel și Eu și ucenicii Mei.

O, iată ce vă spun: Cei ce se leapădă de sine și-și iau crucea zilnic urmându-Mă, aceștia trebuie să trăiască și să stea ei pe pământ între oameni în așa fel încât să fie vrednici de pomenire veșnică apoi, că iată, sunt pomeniți de istorie și de urmași toți cei care au fost mari între oameni, fie ca oameni mari, fie ca fii și slujitori ai lui Dumnezeu și făcători de minuni și de bine pentru credința în Dumnezeu a urmașilor lor.

O, cei ce pleacă de pe pământ, și n-au apoi pomenire între oameni, viața lor n-a făcut răsunet de neuitat, dar, o, ce fericiți sunt în cer cei care au parte de pomenire pe pământ, o, ce fericiți sunt unii ca aceia și cerul de sfinți, care crește cu numărul și cu slava! Că iată-i pe Moise și pe Ilie, ei au lucrat pentru Domnul pe pământ și pentru mărirea Lui, și sunt pomeniți lângă Domnul acești mari și minunați sfinți.

O, poporul Meu cel hrănit cu cuvântul gurii Mele atât de mult, atât de minunat, o, fiilor, învățați de la Mine, că iată cât cuvânt, câtă slavă a Mea cu voi! O, învățați să fiți mari, să fiți ca Moise, ca Ilie, ca Mine, fiilor, să fiți clopoțel peste timp, învățați aceasta! Învățați să se schimbe oamenii uitându-se la voi acum și apoi! O, așa au fost sfinții Mei cei vrednici de pomenire, și cu care Mă port și vin la voi, și care au fost și au petrecut cu Mine pe pământ în lucrare, ca și acum în cer.

O, fiilor, fiți fiii sărbătorilor sfinte, ai zilelor cerului și ai pomenirilor lor pe pământ, voi, cei care iubiți pe Dumnezeu în fiecare zi luându-vă crucea pentru mers cu El, cu Cel cu crucea, fiilor. O, aveți grijă în toată clipa să nu vă iubiți tot pe voi înșivă pe calea cea cu Dumnezeu! O, aveți grijă să nu cădeți de pe calea aceasta, să nu vă faceți că-L iubiți pe

Dumnezeu, doar atât, căci iubirea când este în om, ea este Dumnezeu, iar dacă nu are Domnul dreptul în om, ea este iubire de sine în om, și nu este ea iubirea, și iată, nu știu oamenii care caută după Dumnezeu, nu știu cum vine să-L urmeze pe Domnul ca să aibă apoi parte cu El, și nu cu vrăjmașul Lui și al omului.

Tot ce lucrează omul pentru el însuși și pentru rodul său pe pământ, o, aceasta îl conduce la pierzare cu tot ce este al său. Iar dacă nu este așa, o, spune-Mi, omule, că nu-i așa, spune-Mi dacă lucrul cel pentru tine te duce la vreun bine cu care să rămâi apoi. Și-ți mai spun încă, omule, că tot ce lucrezi cu Domnul și pentru Domnul și pentru ai Săi, totul este al tău, și tu simți tot o bucurie dacă știi să te bucuri de cele ce vor fi ale tale apoi, că Domnul ți le păstrează ție și pomenirii tale pe pământ și în cer între sfinți. O, și de aceea vin și-ți spun aceste taine ale veșniciei tale cu Domnul, și-ți spun că unde este comoara ta, acolo este și inima ta, precum este scris.

O, fiilor, păstrați-vă ai Mei, feriți-vă de primejdiile de la diavolul. Ele vin când vă despărțiți de Mine, fiilor. O, nu stați fără Mine în gând și în faptă, v-am învățat aceasta mereu. Fiilor, fiilor, postul și rugăciunea, pe care vi le-am împărțit să le lucrați și să le ridicați spre Mine pentru întâmpinarea venirii Mele la voi, și de la voi peste pământ, o, acestea vă păzesc de primejdii, de neputințe, de boli, de durerile de la diavolul, de orice fel de dușmani văzuți și nevăzuți, de cădere de lângă Dumnezeu vă păzesc acestea, fiilor. Voi sunteți tot timpul în mijlocul primejdiilor pe pământ, căci voi sunteți trupuri de oameni, nu altfel de trupuri, după cum este scris că unul este trupul păsărilor, altul al peștilor, și altul al oamenilor. O, și de ce, oare, nu se înțelege pentru ce a fost să fie scris în Scripturi aceasta?

Fiilor, fiilor, sunt fel de fel de lucrări peste oameni venite, o, și nu știu oamenii să le deosebească și să se deosebească între ei, între trupuri, fiilor, între legături și legături oameni cu oameni. Lucrarea lui Dumnezeu se cunoaște după lucrul ei. Ea nu poate fi decât aceea care umblă la statura cea plăcută lui Dumnezeu a omului, și prin aceasta se cunoaște ea că este de la Dumnezeu și că se ivește între oameni în numele lui Dumnezeu. Dar când omul rămâne tot în el însuși și în păcatele lui, și tot așa și moare, după ce o lucrare sfințitoare vine de la Dumnezeu să-i lucreze inima și duhul și fapta vieții apoi, o, aceasta înseamnă că omul nu vrea, că nu poate iubi pe Dumnezeu, că nu primește, că este îndărătnic în fața puterii lui Dumnezeu, și nu se lasă vindecă de păcatul priincios diavolului în om. Atunci Domnul îl lasă pe unul ca acela în întunericul cel mai din afară, de vreme ce acela nu se lasă pețit de Dumnezeu, și iată, fiilor, iubirea de Dumnezeu nu poate fi ea oricum în om. Ea înseamnă Dumnezeu, nu înseamnă omul, o, nu, fiilor. Ea nu înseamnă în om omul care se iubeste pe sine iubind – zice el – așa pe Dumnezeu, iubind fără să știe ce înseamnă Dumnezeu în om și cu omul pe cale, o, și ce puțin știu ce înseamnă iubirea lui Dumnezeu în om, ce puțin pe pământ!

O, cum să fac schimbarea? Aș face-o într-o clipă peste tot și peste toate, dar omul Îmi stă împotrivă cu mintea și cu faptele sale. Cum să nu plâng pentru piedica cea pusă de om între Mine și el? Cum, fiilor, să nu plâng, cum? L-am zidit pe om ca să Mă așez în el cu iubirea Mea, cu voia Mea în el, iar el Mă desparte de el pentru voia lui în el, mereu, mereu face el aceasta. O, nu-l forțez să fie el voia Mea, dar nici nu pot să Mă pun pentru el față în față cu dușmanul Meu și al lui și căruia omul îi face voia sa în el mereu.

Rămân cu plânsul pe obraz în urma omului care ascultă de diavolul, iar lui, o, nu-i iese socoteala că ascultă de diavol. Păi dacă tu calci peste cuvântul Meu când ți-l dau să-l pui peste tine împlinit înaintea Mea, o, cum de nu-ți iese minții tale că faci voia cea potrivnică Mie, alta decât voia Mea, cu care te rog umblând după tine, omule rece cu Dumnezeu?

O, tot omul caută și vrea să fie bine văzut și crezut drept, dar nu este drept să vrea el aceasta. O, schimbă-te, omule, sau lasă-Mă să te schimb Eu! Caută altă dulceață în locul celei de la păcatul și voia cea pierzătoare de viață în tine. Vezi cu ce-ți hrănești mintea, dă-i

duh de veșnicie. O, fugi de vremelnicie, că viața vremelnică trece și treci și tu cu ea, și n-ai să ai adăpost și scăpare și vei plânge după răcoare, după sprijin, după adăpost, după odihnă vei plânge, după Mine vei plânge, că numai Domnul și iubitorii Lui vor rămâne, iar ceilalți vor plânge toți pentru păcatele lor neoprite, nemiloase cu El pe pământ, și apoi.

O, dacă Moise și Ilie Mi-au dat viața lor, Eu le-am dat-o înapoi veșnică, viață veșnică le-am dat lor, o, și lucrez cu ei pentru cei de dinaintea lor și pentru cei de după ei și vom lucra așa până la hotarul dintre vremelnicie și veșnicie, și sunt veșnic pomeniți cei ce-Mi dau Mie de trebuință viața lor.

Iar voi, fiilor, o, rugați-vă neîncetat, și cu așa bucurie să vă bucurați, în rugăciune să vă bucurați, căci ea vă crește pentru Mine, fiilor. O, să nu vă pară greu să vă rugați neîncetat! O, să nu vă fie goală rugăciunea, fiilor, adică goală de adevărul ei, de simțirea ei în voi, ci să vă fie ea adevărată, că Eu adevărat stau înaintea voastră când stați cu adevărat în rugăciune spre Mine. O, fiilor, căutați cu inima smerită să vă rugați, iar pentru dor rugați-vă mult, rugați-vă și-Mi spuneți voi: „*Doamne, sunt gol de dorul de Tine și-mi simt golul, iar Tu ești viața mea, că eu aș fi un nimic fără Tine, dar învrednicește-mă să fii Tu căutarea mea și umple-mi gândul de Tine și iartă-mi deșertăciunea gândului și golul de Tine din el și fă-mă să Te doresc cu căutarea mea, Doamne, și cu neliniște să Te caut, că știu că altfel nu Te pot avea și nu mă poți avea ca să mă mântuiești de partea Ta*”.

O, fiilor, vestesc acum cetele îngerești să sune de sărbătoare și de adunare cu sărbătoare și vă vin îngerii aproape și în lucru cu voi, că a sosit la voi vremea pregătirii mesei de praznic pentru mama Mea Fecioară, iar voi dați loc, dați loc îngerilor în voi și între voi, căci voi sunteți mici și puțini, dar vin cei din cer și vă sprijinesc pe voi, că tot cerul vă știe ai Mei pe pământ pe voi. Eu vă ridic acum și vă așez pe toți deopotrivă în duhul umilinței și al dragostei de cer și de Domnul, o, și așa să gătiți popasul cel pentru Noi, iar Noi, cei din cer, să Ne așezăm cu voi cu ziua cea mare de slavă și cu toată amintirea ei pe pământ, și așa să învățați să fiți vrednici de pomenire, să fiți mari, fiilor, să fiți clopoțel peste timp înapoi și înainte, că au nevoie de voi toți cei din toate timpurile, fiilor.

O, binecuvântată să vă fie iubirea și dorul de Mine și de cer, că Eu vă umplu dacă desfaceți inimile voastre pentru ascultarea de Dumnezeu și de voia Sa cu voi și între voi. O, înviorați-vă cu smerenie, însuflețiți-vă cu folos sfânt, sfătuiți-vă ca și cei din cer și fiți prezenți cu duhul, cu sufletul și cu trupul, toate într-una și toți într-unul, așa cum Treimea lui Dumnezeu Una este, și lucrează Ea întreit.

O, fiilor, gătiți frumos, frumos această mare masă de serbare și așterneți-o aici, că-i cerul plin de dor să coboare cu slavă la voi într-un venirea Mea cu sfinții, iar puterile cerești și oștirile îngerești așteaptă chemarea să vină lângă voi și să lucreze cu voi gătirea cea mare și frumosul sărbătorii, și toate sunt luate de veșnicie, toate câte lucrați voi cu cei din cer aici.

O, îngerași vestitori, sunați din gornițe până pe pământ adunarea la sărbătoare și binecuvântarea pașilor și inimilor celor ce se adună și dorul din ei pentru Mine și pentru oștirile cerești, care poposesc aici în sărbători.

Iar voi, fiilor, o, aveți grijă de voi, aveți grijă de Mine cu voi, măi fiilor care-Mi lucrați, și cu care-Mi lucrez venirea și slava ei. Călăuziți-vă dorul, fiilor, așa cum am învățat în ziua aceasta și cereți la Tatăl dorul de Mine în voi, căci Tatăl Mă trimite la voi și sunt trimisul Lui.

O, pace vouă, fiilor! Să se schimbe la față pământul și cerul de la slava Mea cu voi și de la voi! Să tresalte tot și toate, și omul să tresalte cu inima la auzul și la văzul petrecerii Mele cu voi aici ori de câte ori cobor cu cei din cer aici, la voi.

Iar celor ce se vor aduna la serbare, o, îngerii îi vor întâmpina pe cale ca să-i poarte ca pe nori de slavă până aici, până la muntele Meu cel sfânt, până la voi, cei ce întâmpinați

pământul și cerul într-o sărbătoare, în sărbătoarea slavei Domnului, slava Mea cu voi pe pământ, o, fiilor. Amin, amin, amin.

06/19-08-2019